

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม และศึกษาอำนาจการทำนายของความรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลามกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการทบทวนวรรณคดีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นมุสลิม
2. ความรู้ในคำสอนศาสนาอิสลามที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ
3. การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลาม
4. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม
5. ความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลามต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นมุสลิม

วัยรุ่น มาจากคำว่า Adolescent มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษาลาตินว่า Adolescere ซึ่งแปลว่า เจริญเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (to grow into maturity) วัยรุ่น เป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นระยะของช่วงชีวิตที่คั่นกลางระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งไม่อาจขีดขึ้นได้อย่างแน่นอนว่าควรกำหนดเมื่ออายุเท่าใด และเป็นภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน (สุชา, 2542) ซึ่งองค์การอนามัยโลก (WHO, 1999) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นไว้ 3 ประการ คือ

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย (physical development) วัยรุ่นจะมีการเจริญเติบโตอย่างมากเนื่องจากการทำงานของต่อมไร้ท่อ คือ ไฮโปธาลามัส (hypothalamus) พิทูอิทารี (pituitary) และต่อมเพศ (gonard) ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้างของร่างกาย และพัฒนาการทางเพศ โดยมีการแสดงลักษณะความเป็นชายหนุ่มหญิงสาวอย่างชัดเจน ซึ่งสิ่งที่แสดงถึงการก้าวเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยหนุ่มสาว ตามหลักศาสนาอิสลามในเพศหญิง คือ การมีประจำเดือน ซึ่งเป็นช่วงที่พร้อมที่จะให้กำเนิดทารกตามที่พระอัลลอฮ์ทรงสร้างมา ส่วนในเพศชาย คือ การฝันเปียก หรือมีการหลั่งน้ำอสุจิ ซึ่งถือว่าบรรลุนิติภาวะแล้ว และจะต้องให้ความสนใจในศาสนามากขึ้น

เรียนรู้สิ่งใดควรสิ่งใดไม่ควร โดยเฉพาะเพศหญิงจะต้องแต่งกายอิญาบ เพื่อปกคลุมร่างกายให้มิดชิด และไม่สวมเสื้อผ้าคับหรือบางเกินไปจนเห็นรูปร่าง หรือดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2541; มุฮัมมัด, 2541; เสาวนีย์, 2535; อมิรา, 2538; อุมมุซาลิม, 2541)

2. พัฒนาการด้านจิตอารมณ์ (emotional development) ในช่วงต้นของวัย วัยรุ่นจะมีอารมณ์รุนแรง ตรงไปตรงมา เปิดเผย เปลี่ยนแปลงไปมาง่าย เรียกได้ว่า อารมณ์แบบพายุบูแคม และจะควบคุมตัวเองได้ดีในช่วงปลายของวัย มีการเพิ่มความสามารถในความคิดเป็นนามธรรมมากขึ้น และมีการเปลี่ยนจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากมีการเรียนรู้ทางสังคม และรู้จักผ่อนคลายด้วยวิธีต่าง ๆ ที่มีประโยชน์มากขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ อาจทำให้วัยรุ่นบางคนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองได้ บางครั้งอาจมีอารมณ์อ่อนไหว และหวั่นไหวไปกับเพื่อนต่างเพศ และเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย ซึ่งวัยรุ่นมุสลิมต้องถือศีลอดเพื่อฝึกฝนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของมุสลิมให้มีความหนักแน่น อดทน นอกจากได้รับรู้รสชาติของความหิวโหยแล้วยังเป็นการฝึกฝนควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ให้พ้นอำนาจใฝ่ต่ำเพื่อทำจิตใจให้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของการถือศีลอด และเป็นคุณธรรมที่จำเป็นอย่างยิ่งในการอยู่ร่วมกันในสังคม (เสาวนีย์, 2535)

3. พัฒนาการด้านสังคม (social development) วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง มีพฤติกรรมชอบเลียนแบบ ชอบพูดคุยกับปรึกษาเพื่อนในวัยเดียวกัน เพื่อนจะเข้ามามีอิทธิพลแทนที่ สังคมที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุด คือ เพื่อน โดยพบว่า กลุ่มเพื่อนในวัยรุ่นประกอบด้วยสมาชิกที่หลากหลาย และมักเป็นเพื่อนต่างเพศ แต่การคบเพื่อนตามหลักศาสนาอิสลามสอนให้คบเพื่อนแบบพี่น้องเพื่อพระอัลลอฮ์ (ซูปอัม, 2546)

นอกจากพัฒนาการทั้ง 3 ด้านดังกล่าวแล้ว นักวิชาการได้กล่าวถึงพัฒนาการของวัยรุ่นอีก 2 ด้าน (ดวงใจ, 2536; สุชา, 2542) คือ

1. พัฒนาการด้านสติปัญญาและคุณธรรม (intellectual and virtuous development) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 13-15 ปี และเจริญสูงสุดเมื่ออายุ 16 ปี แล้วค่อย ๆ ลดลงหลังจากอายุ 19-20 ปี ส่วนการพัฒนาด้านคุณธรรมของวัยรุ่นจะพัฒนาอยู่ในขั้นระดับกฎเกณฑ์ (conventional level) คือ ทำความดีให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มหรือทำตามกฎระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม กลุ่มเพื่อนและความคาดหวังของครอบครัว การพัฒนาด้านสติปัญญา ตามหลักศาสนาอิสลามหมายถึง การพัฒนาด้านความรู้ทั้งทางศาสนา และวิชาสามัญ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต โดยเน้นให้มุสลิมทุกคนแสวงหาความรู้ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย โดยเฉพาะเมื่ออย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาวหรือบรรลุนิติภาวะ มุสลิมทุกคนจะต้องแสวงหา

ความรู้ตามหลักคำสอนของศาสนาอย่างเคร่งครัดไม่สามารถละเว้นหน้าที่นี้ได้ ซึ่งเป็นการแสดงความศรัทธา และปฏิบัติตามวาระของท่านศาสนานบีมุฮัมมัด ที่ว่า “การศึกษาหาความรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนไม่ว่าหญิงหรือชาย และจงศึกษาหาความรู้ตั้งแต่อยู่ในเปลจนถึงหลุมฝังศพ” (พิสูทธิ์, 2539) ดังนั้นการแสวงหาความรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคน โดยเฉพาะความรู้ทางศาสนาอิสลาม และถือว่เป็นหน้าที่ของบิดามารดาและผู้ปกครองที่จะต้องให้ความรู้และให้การศึกษากับบุตรหลานของตนตั้งแต่วัยเด็กซึ่งผ่านกระบวนการศึกษา 2 วิธี (วิทยาลัยอิสลามศึกษา, 2535) คือ

1. กระบวนการให้การศึกษที่บ้าน คือ การอบรมคำสั่งสอน และเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องจากผู้ปกครอง ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักที่สำคัญและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ สิ่งที่คุณปกครองจะต้องอบรมสั่งสอนให้แก่บุตรหลาน ได้แก่ หลักศรัทธา (รูกันอิมมาน) หลักปฏิบัติ (รูกันอิสลาม) และหลักคุณธรรม (อิหฺซาน) เป็นต้น

2. กระบวนการให้การศึกษานอกสถานศึกษา คือ การให้การศึกษานอกโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตในการพัฒนาสติปัญญา ลักษณะบุคลิกภาพ และทักษะการปฏิบัติ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข และให้เรียนควบคู่ไปกับการศึกษาทางศาสนาซึ่งสามารถเรียนได้ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยการเรียน ในระบบโรงเรียนประกอบด้วย หลักสูตรอิสลามศึกษาตอนต้น (อิบตีดาอียะฮ์) ปีที่ 1-6 โดยเรียนควบคู่กับหลักสูตรสายสามัญชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 หลักสูตรอิสลามศึกษาตอนกลาง (มุตตาวัชชีเตาะฮ์) ปีที่ 7-9 และหลักสูตรอิสลามศึกษาตอนปลาย (ชานาเวียะฮ์) ปีที่ 10-12 โดยเรียนควบคู่กับหลักสูตรสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ตามลำดับ ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวสามารถเรียนทั้งในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามหลักสูตรสายสามัญ และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ส่วนการเรียนนอกระบบโรงเรียนจะเป็นการเรียนอ่านพระคัมภีร์อัล-กุรอาน ที่มีสยิดในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน และเรียนตาดีกา ซึ่งเรียนเกี่ยวกับหลักการอิสลามเบื้องต้น ในวันเสาร์ – อาทิตย์ ส่วนใหญ่ใช้มีสยิดเป็นสถานที่เรียนเช่นเดียวกัน

2. พัฒนาการทางด้านเพศ (sexual development) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับแรงผลักดันทางเพศ บทบาททางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางกายเข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์ เริ่มมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง มีพลังงานทางเพศสูง พฤติกรรมทางเพศมักเกิดจากการอยากลอง และเป็นไปตามธรรมชาติ จึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นสนใจกิจกรรม หรือปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของตนเองมากขึ้น และอาจทดลองปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศด้วยความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อเป็นการปลดปล่อยพลังงานทางเพศที่มีอยู่ (ดวงใจ, 2536 และสุชา, 2542)

ในทัศนะของอิสลามนั้นยอมรับว่าความต้องการทางเพศเป็นความต้องการที่ยิ่งใหญ่พอ ๆ กับความต้องการอาหาร เป็นความต้องการตามธรรมชาติในตัวมนุษย์ โดยแบ่งระดับความต้องการทางเพศเป็น 3 ประเภท คือ ความต้องการทางเพศในระดับต่ำ เป็นความต้องการของบุคคลซึ่ง แทบไม่มีความต้องการ ทางเพศเลย ความต้องการทางเพศในระดับกลางเป็นความต้องการทางเพศที่สามารถควบคุมได้ด้วยสติปัญญาตามกรอบที่ศาสนากำหนด และความต้องการทางเพศในระดับสูง เป็นความต้องการที่สติปัญญา อีหฺมานหรือจุดประสงค์ทางศาสนามีสามารถควบคุมได้ (จารีก, และมุหัมมัด, ม.ป.ป.) มุสลิมเชื่อว่า พระเจ้าทรงรู้และเข้าใจธรรมชาติทางเพศของมนุษย์จึงทรงกำหนดบทบัญญัติต่าง ๆ ไว้มากมายเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาทางเพศ

นอกจากนี้ หลักคำสอนของศาสนาอิสลามได้บัญญัติไว้ว่า วัยรุ่น เป็นวัยที่พ้นจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่หรือการสร้างครอบครัวขึ้นใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและอารมณ์ และเป็นวัยที่บรรลุนิติภาวะ (เสาวนีย์, 2535) ดังนั้น วัยรุ่นมุสลิม นอกจากจะเป็นวัยที่กำลังก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและอารมณ์แล้ว ยังเป็นวัยที่บรรลุนิติภาวะด้วย และเมื่อวัยรุ่นเข้าสู่การบรรลุนิติภาวะแล้วจะต้องปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างเคร่งครัด โดยยึดถือเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ความรู้ในคำสอนศาสนาอิสลามที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

ศาสนาอิสลามมีความเชื่อว่า ความต้องการทางเพศ เป็นความต้องการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อการอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และความรู้สึกลึกทางเพศนั้นเป็นพลังขับเคลื่อนอย่างหนึ่งในตัวมนุษย์ที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการทางเพศที่จะต้องได้รับการตอบสนอง ดังนั้นเพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมา ศาสนาอิสลามจึงได้กล่าวถึงแนวทางที่ยับยั้งมิให้มนุษย์มีพฤติกรรม การตอบสนองความต้องการทางเพศที่ไม่เหมาะสม (จารีก และมุหัมมัด, ม.ป.ป.) ไว้ดังนี้

1. การศรัทธามั่นในพระอัลลอฮ์ เพื่อให้มุสลิมประพฤติอยู่ในกรอบที่ศาสนาอิสลามกำหนด ซึ่งการศรัทธาต่อพระอัลลอฮ์ก็ต้องปฏิบัติตามหลักคำสอน และหลักปฏิบัติของศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศด้วย ได้แก่ การปฏิญาณตน การละหมาด และการถือศีลอด และนอกจากนี้ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ยังเป็นวิธีการบังคับจิตใจให้มนุษย์มีคุณธรรมอันมีผลต่อการสกัดกั้นปัญหาสังคมซึ่งหมายรวมถึงการประเวณีนอกสมรสด้วย

2. อิสลามได้กำหนดโทษแก่ผู้ละเมิดประเวณีอย่างชัดเจน และรุนแรงเทียบเท่ากับการฆ่าคนโดยเจตนา ทั้งนี้เพื่อให้มุสลิมหลีกเลี่ยงห่างจากการผิดประเวณีนอกสมรส และรักร่วมเพศแบบ

วิปริตวิตถาร เช่น การรักร่วมเพศหรือการร่วมเพศทางทวารหนัก ดังคำกล่าวในหะดีษที่รายงานจากอับนุอับบาส ที่ว่า “ณ อัลลอฮฺ นั้นไม่มีบาปใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าการที่ชายได้มอบก้อนเนื้อลงในมดลูกของ

หญิงที่เขาไม่มีสิทธิ์ (ละเมิดประเวณี)” (จาร์ก และมุหัมมัด, ม.ป.ป.)

3. อิสลามสนับสนุนการใช้ชีวิตคู่ที่ผ่านการสมรสอย่างถูกต้อง และไม่สนับสนุนการใช้ชีวิตเดี่ยว รวมทั้งการตอนอวัยวะเพศในลักษณะของขันทีแบบจีนโบราณ หรือบำเพ็ญตนเป็นนักพรตหรือนักบวชที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสตรีเพศ ซึ่งผลจากการสนับสนุนเช่นนี้ทำให้ประเวณีนอกสมรสถูกระงับไปโดยปริยาย และทำให้มนุษย์ปลอดภัยจากอันตรายทางเพศ และยังเป็นการเพิ่มจำนวนประชากรมุสลิมเพื่อสืบทอดศาสนาต่อไป

4. อิสลามห้ามปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำมาซึ่งการประเวณีนอกสมรส ซึ่งเป็นการป้องกันตั้งแต่ต้นเหตุ กล่าวคือศาสนาอิสลาม มิได้ห้ามแต่การประเวณีนอกสมรสเพียงอย่างเดียว แต่ยังห้ามเข้าใกล้สิ่งที่จะนำไปสู่การผิดประเวณี เช่น สื่อลามกต่าง ๆ สถานบริการอาบอบนวด สถานเริงรมย์ บาร์ ไนท์คลับ สถานลีลาศ การเต้นรำ การดื่มสุราและของมีเมา ยาเสพติด นอกจากนี้ศาสนาอิสลามยังปิดกั้นหนทางซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่จะนำไปสู่การมีประเวณีนอกสมรส แม้จะเป็นเพียงเล็กน้อยก็ตาม ซึ่งการกระทำเหล่านั้นมีมากมาย และมุสลิมควรป้องกันตั้งแต่ต้นเหตุ เช่น

4.1 การสบตาเพศตรงข้ามด้วยความปรารถนา เพราะดวงตาเป็นกุญแจไปสู่ความรู้สึก และการมองอาจเป็นจุดเริ่มต้นของการผิดประเวณีได้ ดังกวีในยุคเก่าคนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ทุกกิจการเริ่มต้นด้วยการมอง เพลิงใหญ่ไหม้ไหมได้เพราะดวงไฟประกายเดียว” (ยูซุฟ, 2533) ด้วยเหตุนี้พระอัลลอฮฺจึงได้บัญชาชายหญิงมุสลิมให้ลดสายตาต่ำ ห้ามสบตาเพศตรงข้ามด้วยสายตาที่สื่อถึงความต้องการทางเพศ พร้อมกับปกป้องส่วนที่ยั่ววนความรู้สึกทางเพศไว้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ไม่เหมาะสมในขั้นต่อไป

4.2 การสัมผัสเพศตรงข้ามที่ไม่เป็นที่อนุมัติในอิสลาม เป็นการถูกเนื้อต้องตัวของบุคคลที่มีใช้สามีภรรยาแล้ว ศาสนาอิสลามห้ามแตะเนื้อต้องตัวกันแม้จะเป็นคู่รักหรือคู่มั่นกันก็ตาม เพราะจะนำไปสู่การผิดประเวณีในที่สุด ดังคำกล่าวของท่านนบีมุฮัมมัดว่า “ถ้าชายใดจับต้องหญิงซึ่งเป็นที่อนุมัติให้แต่งงานได้กับชายคนนั้น มือของเขาจะถูกเผาในวันพิพากษา” (อุมมุนนูรีน, 2539)

4.3 การแต่งกายเพื่อปกปิดเอวรัด เป็นการแต่งกายเพื่อปกปิดส่วนของร่างกายที่ศาสนาบังคับให้ต้องปกปิดให้มิดชิด ทั้งในขณะละหมาดและนอกละหมาด ซึ่งการแต่งกายปกปิดตามรูปแบบที่ศาสนาอิสลามกำหนดไว้ทั้งชายและหญิงมุสลิม เรียกว่า “ฮิญาบ” แปลว่า ระบบการป้องกันปิดกั้นระหว่างเพศชายและหญิง เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น การแต่งกายแบบ

“อิฎฺญาบ” มีข้อกำหนดจากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน คือ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ต้องปกปิดสัดส่วน ของร่างกาย ยกเว้นบางส่วนของอนุญาตให้เปิดเผยได้ คือ ใบหน้า และมือ ซึ่งส่วนที่ต้องปกปิดคือ สัดส่วนของร่างกายที่มีความสวยงามมีเสน่ห์เป็นธรรมชาติของผู้หญิงโดยทั่วไป เช่น เส้นผม ลำคอ หน้าอก แขน สะโพก เป็นต้น ทั้งนี้สตรีมุสลิมจะต้องใช้ผ้าคลุมศีรษะตั้งผมลงมาปิดคอเสื้อ และยาวลงมา จนคลุมบริเวณส่วนนอกทั้งหมด และเสื้อผ้าที่สวมใส่ควรมีลักษณะหลวม ไม่รัดรูป ผ้าต้องหนามองไม่เห็นสัดส่วนของร่างกาย ลักษณะเสื้อผ้าต้องไม่ใช่ชุดที่ผู้ชายสวมใส่ จนเป็นที่รู้กันว่าเป็นชุดของผู้ชายหรือไม่แต่งกายผิดเพศ การออกแบบเสื้อผ้าต้องไม่พิสดาร หูหว่าและตกแต่งประดับประดามากเกินไปจนมองเห็นความหยิ่งยโสได้จากเสื้อผ้า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าให้เลิกสนใจแต่งตัวถึงขนาดใช้เสื้อผ้าที่เก่าจนเกินไป นอกจากนี้สตรีมุสลิมจะต้องไม่ถอดเครื่องประดับ ซึ่งถือว่า มีส่วนปลุกเร้าอารมณ์เพศของชาย และสื่อให้เห็นเจตนาอารมณ์ในการเย้ายวนหรือดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามด้วย สำหรับชายมุสลิมต้องแต่งกายปกปิดตั้งแต่สะดือจนถึงหัวเข่า จะต้องไม่เปิดขาอ่อน เช่น การสวมกางเกงขาสั้น หรือกางเกงว้ายน้ำ เป็นต้น (อุมมุซาลิม, 2541)

4.4 การใช้เครื่องหอมหรือเครื่องสำอางจนเกินขอบเขต ตลอดจนการกระทำอื่น ๆ ที่สามารถปลุกเร้าอารมณ์เพศของฝ่ายตรงข้ามโดยทางอ้อม ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน กล่าวไว้ว่า “สตรีเมื่อได้ประพรมน้ำหอมแล้วเดินผ่านไปยังสถานที่หนึ่ง อย่างนี้ถือว่าเป็นการละเมิด” (อุมมุซาลิม, 2539) เพราะการกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการปลุกเร้าอารมณ์เพศของชาย และเป็นการแสดงออกถึงเจตนาในการเย้ายวนหรือดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามด้วย อย่างไรก็ตามสตรีมุสลิมสามารถใช้เครื่องหอมได้ก็ต่อเมื่ออยู่กับสามีที่ถูกต้องตามหลักศาสนาเท่านั้น

4.5 การอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม ศาสนาอิสลามไม่ส่งเสริมให้หญิงชายที่สามารถแต่งงานกันได้มาอยู่ปะปนกันหรือแม้แต่เครือญาติก็ควรจัดแยกห้องพักให้เป็นสัดส่วน ไม่ให้มาคลุกคลีกัน และไม่ให้หญิงชายอยู่ด้วยกันลำพังสองต่อสองในที่ลับตาผู้อื่น นอกจากนี้จะมีบุคคลที่สามอยู่ด้วย หากชายหญิงอยู่กันตามลำพังโดยไม่มีบุคคลที่ 3 ที่เป็นมุหฺรุมอยู่ด้วยนั้น จะมีบุคคลที่สามเข้ามาแทรก คือ ไชตอน กล่าวคือ ไชตอนจะรบเร้าคนทั้งสองให้ลุ่มหลง และขาดความยับยั้งคิด ซึ่งการอยู่ตามลำพังเป็นเรื่องยากที่จะระงับอารมณ์เพศได้ (ต่วน, ม.ป.ป.; อุมมุซาลิม, 2539) ดังคำกล่าวของท่าน อีหม่าน ซอซาลี ได้สรุปไว้ว่า “เมื่อใดที่อารมณ์เพศลุกโชนขึ้นสติสัมปชัญญะก็จะเลือนหายไป” (จารีกและมุหฺมมัด, ม.ป.ป.)

5. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หมายถึง การหลั่งน้ำกามด้วยมือ โดยไม่ใช้วิธีการร่วมเพศกับฝ่ายตรงข้าม แต่ใช้มือช่วยจนถึงจุดกระสันจนหลั่งน้ำกาม ซึ่งเป็นทางออกอีกทางหนึ่งในการผ่อนคลายแรงกดดันจากความรู้สึกทางเพศ ซึ่งเรื่องนี้นักวิชาการส่วนใหญ่ตีความจากโองการในพระมหาคัมภีร์อัล - กุรอาน ถือว่าเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรออม) (ยูซุฟ, 2533) และเป็นเรื่องบาป

อย่างรุนแรง โดยถือว่าผู้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะต้องตกนรกในวันสิ้นโลก (วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2535) ในทางตรงข้ามมีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งตีความว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยมือเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา แต่สามารถทำได้ หากกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ นอกสมรส (Noibi, 1993) โดยให้เหตุผลว่าน้ำอสุจิเป็นของเสียของร่างกายเช่นเดียวกับของเสียอื่น ๆ และอนุญาตให้นำออกจากร่างกายได้เช่นเดียวกับการถ่ายเลือด (ยูซุฟ, 2533) อย่างไรก็ตามสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้ที่ยังไม่พร้อมที่จะสมรส คือ การปฏิบัติตามคำแนะนำของท่านศาสนานบีมุฮัมมัด (รอซูล) กล่าวคือ ท่านได้แนะนำให้ถือศีลอดบ่อย ๆ เพราะการถือศีลอดจะลดพลังความรู้สึกทางเพศ จะสอนให้รู้จักควบคุมความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ และที่สำคัญจะทำให้เกิดความเกรงกลัว ต่ออัลลอฮ์มากขึ้น ซึ่งหมายถึงบุคคลนั้นจะต้องปฏิบัติตามคำสอนอย่างเคร่งครัดซึ่งจะนำไปสู่ความเกรงกลัวต่อการกระทำสิ่งชั่วช้าทั้งปวงด้วย

การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามมีโครงสร้างหลักสำคัญ 3 ประการ คือ 1) หลักศรัทธา (รูกนอ์อิหม่าน) เป็นหลักการหรือบทบัญญัติที่มุสลิมทุกคนต้องศรัทธา ยึดมั่น ยอมรับและศรัทธาต่ออัลลอฮ์และนบีมุฮัมมัด รวมถึงศรัทธาต่อทุกสรรพสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้ด้วย 2) หลักปฏิบัติ (รูกนอ์อิสลาม) เป็นหลักการหรือบทบัญญัติที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะมุสลิมทุกคนจะต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และ 3) หลักคุณธรรม (อิหซาน) เป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม เพื่อจะแสดงพฤติกรรมที่ดีงามออกมา โครงสร้างทั้งสามจะมีความสัมพันธ์กันโดยมุสลิมทุกคนต้องมีความศรัทธาซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของศาสนาอิสลาม และเมื่อเกิดความศรัทธาอย่างแท้จริงมุสลิมทุกคนต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคำสอนและหลักปฏิบัติของศาสนา ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักของมุสลิมทุกคนที่จะต้องศึกษาตั้งแต่อยู่ในเปลจนถึงหลุมฝังศพ เพื่อนำไปปฏิบัติตามหลักปฏิบัติที่ถูกต้องอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้การปฏิบัติต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักคุณธรรมด้วย ซึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันมุสลิมทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกิจกรรมทางศาสนาอิสลามตามหลักปฏิบัติ 5 ประการ ซึ่งประกอบด้วย

1. การปฏิญาณตน เป็นการประกาศยืนยันการนับถือศาสนาอิสลาม โดยกล่าวถึงความเชื่อในหลักสำคัญสูงสุดซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเป็นมุสลิมว่า “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ มุฮัมมัด รอซูลุลลอฮุ” (ซึ่งแปลว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัด เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”) (ดิเรก, 2546) หมายความว่ามุสลิมจะไม่ยอมเคารพกราบไหว้หรือสักการบูชาพระเจ้าอื่นใด ไม่ว่าพระเจ้านั้นจะเป็นวัตถุที่มนุษย์ทำขึ้นมาหรือคนที่อุปโลกน์ตัวเองหรือถูกอุปโลกน์เป็นพระเจ้า หรือ

แม้แต่สิ่งใดหรือใครก็ตามที่อ้างว่าตัวเองมีคุณสมบัติบางอย่างเหมือนอัลลอฮ์ แล้วเรียกร้องต้องการให้ผู้อื่นสักการบูชาตนเอง ดังนั้นศาสนาอิสลามจึงห้ามมุสลิมแสดงกิริยากราบแบบแบมือและศีรษะจรดพื้นแก่วัตถุหรือบุคคลใด ๆ แม้แต่พ่อแม่ของตนเอง เพราะกิริยาการกราบถือว่าเป็นกิริยาที่แสดงถึงความสูงสุดในการเคารพสักการะซึ่งต้องปฏิบัติต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริงพระองค์เดียวเท่านั้น แต่มิได้หมายความว่าศาสนาอิสลามห้ามมิให้เคารพเชื้อพึงและกระทำความดีต่อพ่อแม่ ดังนั้นจะต้องศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว ไม่ตั้งสิ่งอื่นใดขึ้นเป็นภาคีทำการเคารพสักการะพระเจ้าในศาสนาอิสลามมีพระนามว่า อัลลอฮ์ (ซุบฮาน) และต้องยอมรับในคุณลักษณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เช่น พระองค์ทรงรู้ ทรงเห็น ทรงได้ยินทุกสรรพสิ่งที่ทั้งในที่ลับ และในที่แจ้ง ตลอดจนในหัวใจของมนุษย์ ทรงสร้างสรรพสิ่งที่ทั้งมวล ทรงเมตตาการุณา ทรงยุติธรรม ฯลฯ ส่วนคำปฏิญาณตอนที่สองที่กล่าวว่า “มุฮัมมัด เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์” นั้นหมายความว่าเมื่อใครยอมรับอัลลอฮ์เป็นพระเจ้าแล้วก็ต้องยอมรับว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลหรือผู้นำสารของอัลลอฮ์ (กูร-อาน) มาเผยแผ่และจะต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของศาสดามุฮัมมัดด้วย

ดังนั้นการศรัทธาต่อพระเจ้าอัลลอฮ์ และนบีมุฮัมมัด จึงแสดงถึงการศรัทธาต่อคำสั่งสอนของพระองค์ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักศาสนาต่อไป หากมุสลิมเข้าถึงหลักศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างถ่องแท้ก็จะทำให้เป็นบุคคลที่จะกระทำแต่ความดี ละเว้นความชั่ว ซึ่งรวมถึงการละเว้นจากการเข้าใกล้ซินาด้วย นอกจากนี้จะทำให้มีพลังหรือกำลังใจในการเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ

การปฏิญาณตนนี้เป็นการเตือนให้ระลึกถึงหลักศรัทธาทุกประการอย่างมั่นคง และต้องแสดงออกทั้งทางกาย วาจา ใจ การกล่าวปฏิญาณตนนี้เพื่อประกาศสภาพความเป็นมุสลิมในโอกาสที่เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามครั้งแรก และต้องกล่าวอยู่เสมอตลอดเวลาเมื่อมีโอกาส

2. การละหมาด คือ การแสดงความเคารพภักดี และแสดงความขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ในการละหมาดมีท่าทางการสำรวมจิตใจ ระลึกถึง และขอพรต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยดวงใจบริสุทธิ์ ซึ่งมีทั้งอิริยาบถ และคำกล่าวที่มีแบบแผน มุสลิมทุกคนจะต้องปฏิบัติโดยไม่มีข้อยกเว้น และเป็นข้อปฏิบัติที่ต้องกระทำจนวาระสุดท้ายของชีวิต โดยเริ่มตั้งแต่บรรลุนิติภาวะ กล่าวคือ หญิงตั้งแต่มีรอบเดือน และชายเริ่มตั้งแต่เข้าสู่ความเป็นหนุ่ม อย่างไรก็ตามก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ ท่านศาสดาได้สั่งให้พ่อแม่ผู้ปกครองสอนให้ลูกหลานทำละหมาดตั้งแต่อายุประมาณ 7 ขวบ และให้ทำโทษด้วยการตีหากลูกหลานไม่ยอมละหมาดเมื่ออายุ 10 ขวบ นอกจากการแสดงความภักดีวันละ 5 เวลาแล้ว ยังมีหลักปฏิบัติว่าในทุกวันศุกร์ มุสลิมชายต้องมาละหมาดร่วมกันที่มีสยิดด้วย หลักปฏิบัติข้อนี้เน้นในเรื่องสังคม และส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตใจการแสดงออกซึ่งความเคารพยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เป็นข้อปฏิบัติที่บังคับแก่มุสลิมทุกคนทั้งชายและหญิงที่จะต้องปฏิบัติทุกวัน การ

ละหมาดจะทำให้อัลลอฮฺพอใจ และรับการขอพรจากอัลลอฮฺ ทุกครั้ง ซึ่งพรอันใหญ่หลวงจากพระเจ้า และจะเป็นอาวุธต่อสู้ศัตรู ตลอดจนได้รับแต่สิ่งที่ดีงามทั้งในโลกนี้ และโลกหน้าอย่างมหาศาล นอกจากนี้ การละหมาดยังเป็นการฝึกคุณธรรมต่างๆ และเป็นการแสดงออกที่ทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับผลต่าง ๆ เช่น เป็นการแสดงความเคารพ ความขอบคุณต่อพระอัลลอฮฺ ทั้งด้วยร่างกาย และจิตใจ เป็นการ ได้เข้าเฝ้าอัลลอฮฺอย่างใกล้ชิดที่สุด เป็นการสำรวมจิตหรือสมาธิเมื่อเข้าสัมผัสกับความ เป็นเอกภาพ ความรัก ความเมตตา ฯลฯ จากพระองค์ เป็นการขัดเกลาจิตใจตนเองให้สะอาดอยู่ ตลอดเวลา เป็นการฝึกการเอาชนะใจตนเอง ไม่ตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ โดยเฉพาะอารมณ์ความต้องการทาง เพศ ฝึกความหนักแน่น อดทน และเพื่อเสริมสร้างพลังใจให้เข้มแข็งอดทน ทั้งนี้เนื่องจากในขณะ ละหมาดจะมีการรำลึกถึง อัลลอฮฺ และเชื่อว่าอัลลอฮฺจะทรงเห็นการกระทำทั้งหมดทั้งในที่ลับและ ในที่เปิดเผย ดังนั้นความเกรงกลัวนี้จึงช่วยยับยั้งมิให้กระทำความชั่ว นอกจากนี้การละหมาดยังเท่ากับ เป็นการฝึกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น การรักษาความสะอาด ความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ความตรงต่อ เวลา ความอดทน ความมีระเบียบวินัย ความพร้อมเพรียง ความสามัคคี ความเสมอภาค ตลอดจน ทำที่ใช้ในการละหมาดยังเท่ากับเป็นการกายบริหารหรือออกกำลังกายไปในตัวได้ด้วย เนื่องจาก การละหมาด จะเน้น ความสะอาด ดังนั้นผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องละหมาด ได้แก่ หญิงขณะมีรอบ เดือน และหลังคลอดบุตร จากตัวอย่างใจความในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน บทที่ 20 โองการที่ 130 สรุปได้ว่า อัลลอฮฺ ทรงกำหนดให้มุสลิมละหมาดวันละ 5 เวลา ได้แก่ เวลาย่ำรุ่ง กลางวัน เย็น พลบค่ำ และกลางคืน โดยก่อนละหมาดจะต้องอาบน้ำละหมาดเพื่อล้างสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย สวมเสื้อผ้าที่สะอาด และปกปิดมิดชิดทั้งหญิงและชาย นับว่าการละหมาด เป็นการฝึกจิต ขัดเกลา จิตใจ เพิ่มพูนความเข้าใจในศีลธรรมและคุณธรรมอย่างแน่นแฟ้น และสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยัง เสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านร่างกายได้เป็นอย่างดี ผู้ที่จะทำกิจนี้ จะต้องทำความสะอาดใน เครื่องแต่งกายและร่างกาย และทำความสะอาดทางใจ คือ การสำรวม ดังคำบัญชาของอัลลอฮฺซึ่ง ปรากฏในคัมภีร์อัล - กุรอานที่ว่า "สุเจ้าจงดำรงนมาซ แน่แท้การนมาซช่วยยับยั้งผู้ปฏิบัติจาก ความชั่วและความเลวทรามต่าง ๆ" (อัล-กุรอาน. 29 : 45 อ้างตามสุริยัญ, 2545)

3. การถือศีลอด คือ การละเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพสิ่งต่าง ๆ การมีความสัมพันธ์ ทางเพศ ตลอดจนการอดกลั้นอารมณ์ใฝ่ต่ำทั้งหลายและการนินทาว่าร้ายผู้อื่น โดยให้สำรวมตนอยู่ใน คุณธรรม นับตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตกตลอดเดือนเราะมะฎอน ซึ่งเป็นเดือนที่ 9 ของปฏิทินอิสลามเป็นเวลา 1 เดือน การถือศีลอดก็มีเชิงตบรีโศกเท่านั้น แต่ยังมีสำรวมตน ในศีลธรรมและกระทำความดีต่าง ๆ เป็นพิเศษด้วยใจที่จดจ่อในอัลลอฮฺ คัมภีร์อัล-กุรอาน ได้ กล่าวถึงเจตนารมณ์ของการถือศีลอดไว้ว่า "บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่สุเจ้า ดังที่เคยบัญญัติแก่บรรดาผู้ล่วงไปก่อนสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว" (อัล-กุรอาน 2:183

อ้างตามสุริยัญ, 2545) การถือศีลอดเป็นหลักปฏิบัติอีกประการหนึ่ง ซึ่งมุสลิมทุกคนที่ศรัทธาในอัลลอฮ์ และมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งชายและหญิงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้นสำหรับคนรวย คนจน ผู้หญิง ผู้ชาย พระศาสดา หรือกษัตริย์ แต่มีข้อยกเว้นสำหรับผู้เดินทางไกล ผู้ป่วย หญิงที่มีประจำเดือน ผู้ชราภาพ ฯลฯ โดยการถือศีลอดชดใช้หรือจ่ายทรัพย์สินตามเงื่อนไขของบัญญัติศาสนา

ทั้งนี้หากละเว้นจากการถือศีลอดโดยไม่จำเป็น การถือศีลอดชดใช้ก็ย่อมไร้ผลเช่นเดียวกัน

4. การบริจาคชะกาต คือ การแบ่งปันทรัพย์สินในครอบครองเมื่อครบกำหนดให้แก่ผู้มีสิทธิ์ เป็นการสร้างสวัสดิการและลดช่องว่างในสังคมเป็นการจัดระเบียบการสร้างสังคมสงเคราะห์เพื่อช่วยให้ผู้อื่นมีการกินดีอยู่ดี ทรัพย์สินที่ต้องจ่ายเป็นชะกาต ได้แก่ เงิน ทอง ปศุสัตว์สิ่งเพาะปลูก ฯลฯ ชะกาต กำหนดจ่ายใน 8 ทาง คือ สำหรับคนอนาถา คนขัดสน เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บและจ่ายชะกาต ผู้ที่เลื่อมใสจะนับถือหรือเฟื่องนับถืออิสลาม การไถ่ทาสหรือเชลย ผู้เป็นหนี้สินล้นตัว คนเดินทางที่ขาดค่าใช้จ่ายในการเดินทางในต่างถิ่น เพื่อสาธารณประโยชน์ และให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รวบรวมชะกาต โดยเชื่อว่าจำนวนของทรัพย์สินที่ถูกนำไปจ่ายเป็นทานชะกาตนั้นจะนำความเจริญ และอกเกยมายังส่วนที่เหลือจากที่จ่ายไป และเป็นการชำระกิเลสของผู้บริจาคคนนั้นด้วย จะเห็นได้ว่าการบริจาคชะกาตเป็นความเจริญอกงาม และการขัดเกลาทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับบุรพธรรม คือ ทรัพย์สินสมบัติ และนามธรรม คือ จิตใจ ดังคำบัญชาของอัลลอฮ์ จากคัมภีร์อัล-กุรอานที่กล่าวว่า "การให้ทานเป็นการขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์" (อัล-กุรอาน 9 : 103 อ้างตามสุริยัญ, 2545)

5. การประกอบพิธีฮัจญ์ เป็นการเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจที่นครมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นหน้าที่สำหรับมุสลิมทุกชาติทุกเผ่าพันธุ์จากทั่วโลกที่มีความพร้อมด้านจิตใจ ร่างกาย และกำลังทรัพย์ ตลอดจนจนความปลอดภัยในการเดินทาง จะต้องเดินทางไปร่วมกันแสดงความเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ที่บ้านของพระองค์ ซึ่งเป็นการปฏิบัติเพียงครั้งเดียวในชีวิต แต่ถ้าผู้ใดไม่สามารถไปได้ ก็ไม่มีโทษแต่ประการใด การประกอบพิธีฮัจญ์นอกจากมีคุณประโยชน์ต่อการยกระดับจิตใจ และเสริมสร้างคุณธรรมหลายประการแล้ว ยังส่งผลให้เกิดพลังความสามัคคี การผนึกกำลังของมุสลิมทั่วโลก ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ความอดทน และเสริมสร้างความสำนึกในความเป็นพี่น้องกัน ความเท่าเทียมกันของมวลมนุษยทุกคน ทุกฐานะ ทุกเพศ ทุกวัยที่ต้องมารวมอยู่ในสถานที่เดียวกัน โดยสอนให้รู้สำนึกว่า มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในสายตาของอัลลอฮ์ เพราะผู้ที่ประกอบพิธีฮัจญ์ ไม่ว่าจะมาจากชนชั้น เผ่าพันธุ์ ภาษา หรือมีฐานะอย่างไรก็ตาม ทุกคนจะต้องห่อหุ้มร่างกายด้วยผ้าสีขาวเพียงสองชิ้น จะต้องปฏิบัติพิธีการต่าง ๆ และที่สำคัญทุกคนต่างประกาศความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ เหมือนกันทั้งหมด

จะเห็นได้ว่าการบริจาคชะกาต เป็นหลักปฏิบัติสำหรับมุสลิมที่มีความพร้อมทางด้าน

ทุนทรัพย์ และการประกอบพิธีฮัจญ์ เป็นหลักปฏิบัติสำหรับผู้ที่มีความสามารถทั้งร่างกายและทุนทรัพย์

วัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่มีความพร้อมด้านทุนทรัพย์ เนื่องจากยังไม่มีรายได้หลักเป็นของตนเองทำให้ไม่สามารถ

ปฏิบัติตามหลักปฏิบัติใน 2 ประการนี้ได้ ดังนั้นการศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาของวัยรุ่นมุสลิมในครั้งนี้จึงศึกษาเฉพาะ การปฏิญาณตน การละหมาด และการถือศีลอด

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม

จากพัฒนาการทางด้านเพศทำให้วัยรุ่นมีความต้องการทางเพศมากขึ้น ซึ่งการตอบสนองต่อความต้องการทางเพศ ถือเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่สามารถแสดงออกได้ภายใต้กรอบทางสังคม วัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะของบุคคล และส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของบุคคลนั้น ๆ การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิมที่กล่าวถึงในที่นี้ ผู้วิจัยได้ใช้คำสอนในศาสนาอิสลามที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศเป็นกรอบ ซึ่งประกอบด้วย

1. พฤติกรรมชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เป็นการแสดงพฤติกรรมที่สื่อหรือเป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการดูสิ่งพิมพ์และสื่อต่าง ๆ ที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศ การอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม การสบตาเพศตรงข้ามที่ไม่ใช่เครือญาติทางสายโลหิต การสัมผัสเพศตรงข้ามที่ไม่เป็นที่อนุมัติในอิสลาม การแต่งกายไม่ถูกต้องตามหลักศาสนา คือ การไม่ปกปิดเอวรัด และการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีลักษณะนุ่มบางหรือรัดรูปเกินไป การใช้เครื่องหอมหรือเครื่องสำอางจนเกินขอบเขต

2. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศด้วยการมีเพศสัมพันธ์หรือด้วยวิธีอื่น ๆ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งในศาสนาอิสลามห้ามมีพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสหรือการผิดประเวณีและการมีชู้ (ซินา)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นมุสลิม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน จากการศึกษาบทบาทหญิงชายด้านอนามัยการเจริญพันธุ์และการปฏิสัมพันธ์ต่อการบริการสาธารณสุขของหญิงไทยมุสลิมจังหวัดสงขลา ในด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างหญิงมุสลิมมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เมื่ออายุ 15 – 20 ปี ร้อยละ 6.2 โดยเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่วัยซึ่งเป็นสามีในปัจจุบัน ร้อยละ 91.7 ส่วนชายมุสลิม มี

เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ตั้งแต่อายุ 13 ปี ร้อยละ 5.5 โดยเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนและคู่วัย ร้อยละ 54.6 และ 36.4 ตามลำดับ (ชาญชัย, สนิท และทิพย์วัลย์, 2544) และจากรายงานผลการศึกษา เรื่อง “แนวทางการจัดการศึกษาเรื่อง สุขภาพในภาวะเจริญพันธุ์ สำหรับนักเรียนในโรงเรียนสอน ศาสนาอิสลาม ศึกษากรณีจังหวัดยะลา และปัตตานี” พบว่า นักเรียนชาย ม.3 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน นักเรียนหญิง (ทัศนัย, วรานุช และรุจน์, 2539)

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (masturbation) จากรายงานผลการศึกษาเรื่อง “แนวทางการจัดการศึกษาเรื่องสุขภาพในภาวะเจริญพันธุ์ สำหรับนักเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ศึกษากรณีจังหวัดยะลา และปัตตานี” พบว่า นักเรียนชายทุกคนสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แม้จะรู้สึกผิดหรือบาปหรือเชื่อว่าเมื่อทำแล้วจะทำให้สมองเสื่อมก็ตาม ส่วนนักเรียนหญิงก็มีการ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเช่นกัน (ทัศนัย, วรานุช และรุจน์, 2539) และจากการศึกษาบทบาทหญิง ชายด้าน อนามัยการเจริญพันธุ์และการปฏิสัมพันธ์ต่อการบริการสาธารณสุขของหญิงไทยมุสลิม จังหวัดสงขลา พบว่า หญิงมุสลิมจะขมก้นเมื่อมีความรู้สึกต้องการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 48.9 ส่วน ผู้ชายใช้วิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 36.9 (ชาญชัย, สนิท และทิพย์วัลย์, 2544) ซึ่งจากการศึกษาพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานฉบับพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยไม่ปรากฏบทบัญญัติ ของอัลลฮออยู่เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พบว่ามีหะดีษของท่านนบีมุฮัมมัด (รอซูล) ซึ่งกล่าวไว้ว่า “ไอ้ชายหนุ่มทั้งหลาย ผู้ใดในหมู่พวกท่านมีความสามารถก็จงแต่งงาน เพราะมันจะทำให้สายตาลดต่ำ (มีความยำเกรง) และป้องกันอวัยวะเพศ (ไม่ผิดประเวณี) และผู้ใดที่ไม่มีความสามารถก็ต้องถือศีลอด เพราะการถือศีลอดนั้นทำให้ระงับอารมณ์เพศได้” (ยูซุฟ, 2533) อย่างไรก็ตามนักวิชาการส่วนใหญ่ตีความจากโองการ ในพระมหาคัมภีร์อัล - กุรอาน ถือว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรออม) (ยูซุฟ, 2533) และเป็นเรื่องบาปอย่างรุนแรง โดยถือว่าคุณสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะต้องตกนรกในวันสิ้นโลก (วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2535) ในทางตรงข้ามมีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งตีความว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยมือเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาแต่สามารถทำได้ หากกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส (Noibi, 1993) โดยให้เหตุผลว่า น้ำอสุจิเป็นของเสียของร่างกายเช่นเดียวกับของเสียอื่น ๆ และอนุญาตให้นำออกจากร่างกายได้ เช่นเดียวกับการถ่ายเลือด (ยูซุฟ, 2533)

นอกจากนี้ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นทั่วไป ไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่านับถือศาสนาใด ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย

1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การดื่มสุราเป็นสาเหตุโดยอ้อมที่ทำให้เกิดพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์จนถึงขั้นการติดต่อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ ทั้งนี้เนื่องจากการดื่มสุราทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิดและขาดสติสัมปชัญญะทำให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยาง

อนามัย (Blanken, 1993) ดังเช่น การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเมืองจังหวัดน่าน พบว่า ภายหลังจากการตีมีสุรากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65 จะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (จันทน์ช, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเชิงสำรวจที่ศึกษาในลักษณะเดียวกัน พบว่า ภายหลังจากการตีมีสุรากลุ่มตัวอย่างจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกัน (ขวัญชนก, 2541; จรรยา, 2539; จันท์แรม, 2539; จุฬารัตน์, 2539; ประพิมพร, 2543; ปวีณา, 2541) และนอกจากนี้ยังพบว่าการตีมีสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และสามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ (ขวัญชนก, 2541; จุฬารัตน์, 2539)

2. การดูสิ่งพิมพ์และสื่อที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ จากการทบทวนงานวิจัยพบว่า วิดีทัศน์หรือภาพยนตร์เป็นสื่อที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้มากที่สุด (จันท์แรม, 2539) และพบว่า การอ่านหนังสือ การดูภาพยนตร์ และการรับสื่อที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จรรยา, 2539; นรินทร์, 2544; อรรช, 2544) และสามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ (อรรช, 2544)

3. การอยู่ใกล้และเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศ เมืองที่มีความเจริญทางด้านวัตถุ มักพบว่า มีสถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศมากมายหลายระดับ และการที่มีสถานบริการดังกล่าวอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของวัยรุ่น อาจเป็นสิ่งล่อแหลมให้วัยรุ่นสามารถเข้าไปใช้บริการได้สะดวก ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมต่อไปได้ และจากการศึกษาเชิงสำรวจของ ขวัญชนก (2541) จุฬารัตน์ (2539) และประภาพร (2537) พบว่าการมีที่พักอยู่ใกล้สถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และพบว่า การไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์อื่น ๆ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ (จุฬารัตน์, 2539 และอรรช, 2544)

4. การอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม การจับมือถือแขน และการกอดจูบ เป็นพฤติกรรมชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ระดับขั้นของพฤติกรรมทางเพศจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ กล่าวคือ ในวัยรุ่นที่เคยอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้ามมักมีพฤติกรรมจับมือถือแขน กอดจูบ และมีเพศสัมพันธ์กันมากที่สุด (จรรยา, 2539; ประพิมพร, 2543; อนงค์, 2544; อรรช, 2544) และนอกจากนี้ ยังพบว่า การอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม และการแตะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จรรยา, 2539; ดารุณี, 2540; อรรช, 2544) และสามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ (ดารุณี, 2540; อรรช, 2544)

5. การแต่งกายล่อแหลม ปัจจุบันวัยรุ่นมักแต่งกายตามสมัยนิยม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมตะวันตกกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสายเดี่ยว เกาะอก หรือนุ่งสั้น ล้วนเป็นพฤติกรรมล่อแหลมที่ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ทั้งแบบตั้งใจ และไม่ตั้งใจหรือก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในที่สุด ซึ่งจากการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นักศึกษาเคยแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 28.5 เป็นอันดับ 4 รองจากการเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ตามลำดับ (สร้อยวลัย, 2543)

ส่วนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พบว่า วัยรุ่นเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงอายุ 12 – 19 ปี (ขวัญชนก, 2541; จันทร์แรม, 2539; นรินทร์, 2544; อรชร, 2544) โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด (ขวัญชนก, 2541; จันทร์แรม, 2539; จุฬารัตน์, 2539; อนงค์, 2544; อรชร, 2544) ส่วนใหญ่มีคู่นอน 1-2 คน (ขวัญชนก, 2541; จันทร์แรม, 2539)

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จากการศึกษากฎติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นทั่วไปของวารุณี, พูนทรัพย์ และพัชรินทร์ (2542) ซึ่งได้ทำการสนทนากลุ่ม และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษา และอนามัยการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นชายอายุ 12 - 23 ปี จำนวน 28 คน ในจังหวัดพะเยา พบว่า วัยรุ่นชายเริ่มมีประสบการณ์การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเมื่ออายุระหว่าง 11-15 ปี โดยเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากการถามเพื่อนที่ชั้นเรียนหรือเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน แม้ว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของวัยรุ่นจะช่วยลดความตึงเครียดทางเพศลงได้ แต่วัยรุ่นต้องมีการกระทำอย่างพอเหมาะโดยไม่บั่นทอนสุขภาพ ปฏิบัติในจำนวนที่เหมาะสม ไม่ประเจิดประเจ้อ และไม่รบกวนต่อสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น (พันศักดิ์, 2542) และจากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน วัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 32.7 (จุฬารัตน์, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ และเรียนแบบทางไกลสังกัดการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุดรธานี ของขวัญชนก (2541) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 31.2

ความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลามต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม

ในคำสอนศาสนาอิสลาม ได้อธิบายไว้ว่า ความเป็นจริงมนุษย์ถูกกำเนิดมาโดยเป็นผู้ที่ไม่รู้หรือไม่มีความรู้อะไรเลย และเป็นหน้าที่ของพ่อแม่หรือผู้ปกครองจะต้องปลูกฝังให้บุตรรู้จักคิด ให้เขาเกิดความเชื่อ ความศรัทธาตั้งแต่แรกเกิด ในขณะที่พระอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง เป็นผู้ทรงรู้ในทุก

สรรพสิ่งทั้งมวลในสากลจักรวาลแม้แต่หัวใจของมนุษย์ และด้วยความไม่รู้ของมนุษย์ พระอัลลอฮ์ จึงทรงเริ่มด้วยการบอกให้มนุษย์ศึกษาหาความรู้ โดยความรู้ประการแรกที่ทรงสอน คือ ทรงบอกให้ มนุษย์รับทราบว่าเป็นผู้สร้างจักรวาล และทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาจากก้อนเลือด โดยทรง ประทานคัมภีร์อัล – กุรอาน มาให้เป็นธรรมนูญแห่งชีวิต ให้เป็นทางนำแก่มนุษย์ชาติโดย ผ่านท่าน ศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) และใน 5 โองการของบทแรกของคัมภีร์อัล – กุรอาน มีสาระสำคัญที่ทำให้ มุสลิมได้ทั้งความรู้และวิธีการได้มาซึ่งความรู้ กล่าวคือ ทำให้ทราบว่า พระอัลลอฮ์ เป็นผู้สร้าง ทุกสรรพสิ่งในสากลจักรวาลอันเป็นสถานที่พักอาศัยของมนุษย์ และเป็นผู้สร้างมนุษย์ ซึ่งทำให้ มุสลิมทุกคนได้รู้จักตนเอง รู้จักจักรวาลที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นความรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญ หากแต่ความรู้นี้ ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะทำให้มนุษย์สามารถอยู่ในโลกนี้และโลกหน้าได้อย่างมีความสุข ดังนั้น มนุษย์จึงต้องแสวงหาความรู้ต่อไป ซึ่งมนุษย์สามารถศึกษาหาความรู้ได้โดยการอ่าน การเขียน และ การศึกษาค้นคว้า นอกจากนั้น คัมภีร์อัล – กุรอาน ในโองการอื่น ๆ อีกจำนวนไม่น้อยยังชี้แนะให้ มนุษย์ใช้สติปัญญาพิจารณาสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ตลอดจน ตัวมนุษย์เอง ทั้งนี้เพื่อให้เกิด วิทปัญญา และได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ดังนั้นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ทุกคน คือ การศึกษาหา ความรู้ และต้องเป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้เพราะการศึกษานอกจากจะทำให้เกิดวิท ปัญญาและได้รับความรู้เพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นการป้องกันและแก้ไขความรู้ที่ไม่ถูกต้อง และสิ่งสำคัญที่ มุสลิมจะต้องศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ คือ คัมภีร์อัล – กุรอาน และอัล – หะดีษ อันเป็นที่มาของวัฒนธรรมอิสลาม ด้วยเหตุนี้หากมุสลิมมีความศรัทธาเชื่อมั่น และเข้าใจใน หลักการของวัฒนธรรมที่มุสลิมถือปฏิบัติอย่างแท้จริง ก็จะไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องดีงามต่อไป (เสาวนีย์, 2535) จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของศาสนาอิสลาม ระบบการดำเนินชีวิต ตามหลักศาสนาจึงเน้นเกี่ยวกับการศึกษามาก และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ ตั้งแต่เกิดจนตาย การแสวงหาความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติ เพราะบุคคลเมื่อมีความรู้จะทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ 1) ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น 2) เกิดความชำนาญและมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม หรือการกระทำ และ 3) เกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดี (มุณีเราะฮ์ บินตุ อับดุลเราะฮ์มาน, 2532)

ดังนั้นศาสนาอิสลามทำให้มุสลิมทุกคนมีความศรัทธาซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ในคำสอน และการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะทำให้มีปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ เหมาะสม ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศด้วย

การทบทวนงานวิจัยในช่วงปี 2536 - 2546 ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับความรู้และการ ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลามต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม แต่มีการศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศ ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนรู้เรื่องเพศมี

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (พรนภา, 2541; อนงค์, 2544) และสามารถทำนายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้ (พรนภา, 2541) ความรู้เรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (ณัฐฤดี, 2541)

สรุป จากการศึกษาเกี่ยวกับคำสอนและการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอิสลาม พบว่า มีคำสอนและหลักปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศไว้อย่างชัดเจน และวัยรุ่นมุสลิมซึ่งเป็นวัยที่บรรลุนิติภาวะจะต้องเรียนรู้คำสอน และปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างเคร่งครัด แต่จากการทบทวนงานวิจัยในช่วงปี 2536 – 2546 ไม่ปรากฏการศึกษาเกี่ยวกับความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม และอำนาจการทำนายของความรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิม เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประกอบการสร้างเสริมพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมุสลิมให้เหมาะสม สอดคล้องตามหลักศาสนาอิสลามต่อไป